

τὸν ἥλιον . . . ἀποπληττόμενον πυκνοῦν τὸν ἀέρα, ἄτοπον.

ἀποπνίγειν. Πνίγομαι, be drowned, Δημόκριτος 172 κίνδυνος γὰρ ἀποπνιγῆναι.

ἀποπτύειν. Ξεχύνομαι, spew, Ἐμπεδοκλῆς 115.10 πόντος δ' ἐς χθονὸς οὐδας ἀπέπτυσε.

ἀπορεῖν. Στεροῦμαι, lack, Δημόκριτος 293 ἀπορέουσι δὲ οἰκηίης χαρᾶς. || **ἀπορεῖσθαι.** Βρίσκομαι σὲ ἀμηχανία/εἶμαι ταραγμένος, be at a loss/be troubled, Ἐμπεδοκλῆς 137.2 οἱ δ' ἀπορεῦνται. || **(τό) ἀπορούμενον.** (Τό) ἀντικείμενο ἀπορίας, object of doubt/puzzler, Φιλόλαος 11.8 διδασκαλικά τῷ ἀποροῦμένῳ παντός. Πρβλ. ἀπορήματα.

ἀπορήματα. Ἀπορίες, disputes, Δημόκριτος 11 a (τίτλ.) Ἀπορημάτων <A B . . . ?>. Πρβλ. (τό) ἀπορούμενον.

ἀπορίη. Ἐνδεια/στέρηση, indigence, Δημόκριτος 287 ἀπορίη ξυνή τῆς ἐκάστου χαλεπωτέρη.

ἄπορος. Ἀπλησίαστος/ἀνέφικτος, inaccessible/impracticable, Ἡράκλειτος 18 ἀνεξερεύνητον ἐὼν καὶ ἄπορον Δημόκριτος 8 ἐτεῇ οἶον ἕκαστον γιγνώσκειν ἐν ἀπόρῳ ἐστί. || **ἄπορον** (ἐστί) (ἀντίθ. εὐπορον). Εἶναι δύσκολο, it is difficult, Δημόκριτος 106 πάντων ἀπορώτατον Ἀρχύτας 3 ἐξευρεῖν δὲ μὴ ζητοῦντα ἄπορον καὶ σπάνιον. Πρβλ. ἀδύνατον, χαλεπόν.

ἀπορραίειν. Ἀφαιρῶ/ἀποσπῶ, deprive/tear out, Ἐμπεδοκλῆς 128.10 θυμὸν ἀπορραίσαντας 137.6 θυμὸν ἀπορραίσαντες.

ἀπορροαί. Ἀπορροές, effluences, Ἐμπεδοκλῆς 89 πάντων εἰσὶν ἀπορροαὶ 109 a ἀπορροαὶ φαίη ἂν ἀπιέναι ἀπὸ ἐκάστου τῶν κατοπτριζομένων.

ἀποσβέννυσθαι (ἀντίθ. ἄπτεσθαι). Σβήνομαι/σβήνω, be extinguished/extinguish Ἡράκλειτος 26 ἄνθρωπος ἀποσβεσθεὶς ὄψεις 30 ἀπτόμενον μέτρα καὶ ἀποσβεννύμενον μέτρα.